

ἀνίστανται τινες ἄνδρες τῶν ἐκεῖσε πετρῶν καὶ φαράγγων μελαίνας ἐσθῆτάς τινας περικεῖμενοι, αἳ εἰσιν ἐξ ἐρίων καὶ κωδίων, ἅττα ποτὲ ζῶων ἀπεδύσαντο οἷς δήπου γ' ἐχρῆν ἄντικρυς δαιμόνια φάσματα . . . Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐκπλήξει καὶ δέει καθυπέβαλον τὰ ἡμέτερα. πῶς γὰρ οὐ; ἐν τόποις ἀλλοτρίοις ὄντων καὶ ἀωρίᾳ τοιαύτῃ καὶ γλώσση πρὸς τούτοις οὐχ ἡμετέρα χρώμενοι; Μυσῶν γὰρ ἄποικοι τῶν ἐκεῖσε προσοικούντων εἰσὶν ἀρχήθεν οἱ πλείους καὶ τοῖς ἡμῖν ὁμοφύλοις ἀναμιξ τὴν διαίταν ἔχοντες. ἔπειτα ἀνεφέρομεν καὶ ἑαυτῶν ἐγινόμεθα αὐθις. ἡσπάζοντο γὰρ ἡμᾶς ἐκεῖνοι τῇ σφῶν διαλέκτῳ προσηγές τι καὶ ἱλαρόν· καὶ οὐδὲν οὐδαμῇ ληστρικὸν ἐπεδείκνυντο . . . Τῇ δ' οὖν ὑστερεῖα πανημέριον ἀνύσαντες πορεύαν ἐς τι γινόμεθα πολίχνιον, ὡς εἰπεῖν, ὑπervέφελον, Στρούμνιτζαν οὕτω πως ἐγγχωρίως καλούμενον. Nic. Gregoræ Hist. Byzantinæ. Ed. Bonnæ I, p. 375—379).

1331—1355 г.

№ 35.

Македония.

Сръбскиятъ краљъ и по-сетнѣ царь Стефанъ Душанъ владѣеше, освѣнъ Сърбия, още и цѣла Македония, затова често пѣти той лично се титлува, пѣкъ и други го титулуватъ като владѣтель не само на сърбитѣ, но и на ония народи, които влизаха въ неговата държава. Ето нѣколко примѣра отъ паметниците:

Въ едно писмо до венецианския дожъ Андрея Дандуло, писано въ Съръ въ 1345 г., Стефанъ Душанъ се издава и за господаръ на българитѣ, чиито земи въ Македония той дѣйствиелно владѣеше: „По божията милость Стефанъ краљъ на Сърбия, Диоклия, Захълмия, Зета, Албания и Приморието, и обладатель на не малка часть отъ българската земя и господаръ на цѣлата почти Романия“ (Stephanus dei gratia Servie, Dioclie, Chilminie, Zente, Albanie et maritime regionis rex, nec non Bulgarie imperii partis non modice particeps, et fere totius imperii Romanie dominus. — Monumenta slav. meridionalium II. Zagrabia 1870, p. 278).

Въ увода къмъ своя Законникъ Стефанъ Душанъ заявява, че владѣе и български области, а такива бѣха именно македонскитѣ: Тѣмъ же и азъ, кѣноукъ и сынъ нхъ, и отраслиъ благого корене нхъ, светыхъ благоисповѣднѣихъ родителъ и прѣродителъ монхъ, нарешти се рабъ Христоу Стефанъ, къ Христа Бога